

YAŞAR GÜRSOY

ATATÜRK'ÜN YANI BAŞINDAN DARAĞACINA

Ayıcı Arif'in Ölüml Yolculuğu

DESTEK YAYINLARI: 2014
ARAŞTIRMA: 331

YAŞAR GÜRSOY / ATATÜRK'ÜN YANI BAŞINDAN DARAĞACINA

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarımı: Sedat Gösterikli
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Ekim 2024
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6209-36-7

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

İnkılap Kitabevi Yayın Sanayi ve
Ticaret Anonim Şirketi
Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No. 8 34196 Yenibosna/İstanbul
Tel. (0) 212 496 11 11 (Pbx)
Faks: (0) 212 496 11 12
Posta@Inkilap.com-İnkilap.com
Sertifika No. 44066

Prof. Dr. Bingür Sönmez'in katkılarıyla

ATATÜRK'ÜN YANI BAŞINDAN DARAĞACINA

Ayıcı Arif'in Ölüm Yolculuğu

YAŞAR GÜRSOY

Ülkesini yürekten seven cesur Atatürkçülere...

SUNUŞ

*“Artık şaşrtmıyor beni dostun kahpeliği,
elimi sıkarken sapladığı bıçak.”*

– Nâzım Hikmet, “Son Otobüs”, 1957

Mustafa Kemal'e yapılan İzmir suikastı sadece bir devlet başkanına değil henüz iki yaşındaki Cumhuriyet ve devrimlerine karşı yapılmıştır. Suikast davasında yargılananlar onunla *Bandırma* vapurunda, kongrelerde, Meclis'in kurulmasında, Sakarya'da, Büyük Taarruz'da kader birliği etmiş isimlerdi. Hepsi onun sayesinde rütbelere, milletvekilliklere ve hatta Ayıcı Arif gibi hak etmediği rütbelere ve milletvekilliği almış, Ziya Hurşit gibi yaşı tutmamasına rağmen milletvekili olmuş ve yurtdışı eğitimine gönderilmiş olan, ona ömür boyu minnet duymaları gereken isimlerdi.

Suikasta uğrayan Sezar'a 23 bıçak saplayanlardan birisi olan Brutus Sezar'ın Servilya isimli bir kadından olan gayrimeşru oğluydu. Her ne kadar akıllarda en büyük hain olarak o kalmışsa da Sezar'ın mutlak vekili olan Publius Cornelius Dolabella da komplocularla işbirliği halindeydi. Ayrıca, halka Sezar'ın öldürüldüğünü açıklayan metni okuyan Lucius Cornelius Cinna da Sezar'ın biricik akrabasıydı. Brutus kompodan sonra halka okumak üzere uzun bir söylev bile hazırlamıştı.

Mustafa Kemal de öldürülemez biri değildi. Osmanlı tarihi şehzade ve kardeş cinayetleri dışında birçok siyasi suikastlara

tanık olmuştur; 11 Haziran 1913'te Mahmut Şevket Paşa gibi güçlü bir Osmanlı sadrazamı nasıl öldürülmüşse Mustafa Kemal de öldürülebilirdi. Zaten İttihat Terakkî'nin mantığında suikastların ayrı bir yeri olduğu da bilinmektedir. İzmir suikastının arka planında kesinlikle Cumhuriyet Devrimleri'ne duyulan tepki bulunmaktadır... Cumhuriyet, sadece saltanat ve din-cileri değil, ittihatçı şürekânın da gururunu incitmiştir. İttihatçı şürekânın itibar kaybına uğraması da affedilir gibi değildir.

İstiklal Mahkemeleri ile dönemin *ÇEKA Mahkemeleri* ve Amerika'da yaşananlara bir bakalım:

ÇEKA Mahkemeleri Sovyetler Birliği'nde 1917 Ekim Devrimi'nden sonra kurulmuş ve 1956'ya kadar etkin bir şekilde faaliyet göstermiştir. Devrimin düşmanlarına karşı hızlı ve acımasız bir şekilde hareket etmek için tasarlanmış olup yargılamalar kapalı olarak yapılıyordu ve savunma söz konusu değildi. Mahkemede hiçbir hukuki bilgisi olmayan 2-3 ÇEKA elemanı, kapalı bir odada suçlamayı bildiriyor ve verilen ceza hemen uygulanıyordu. Zaten verilecek ceza belliydi.

ÇEKA Mahkemeleri tarafından kaç kişinin idam edildiğine dair kesin bir sayı vermek zordur. Çar ailesinin tamamı, aristokratlar, Bolşevik rejimine karşı çıkan veya şüphelenilen herkes katledilmiş, etnik ayrımcılık nedeniyle kitleler halinde soykırım yapılmıştır. Araştırmacılara göre 1918'den 1922'ye kadar süren "Kızıl Terör", tarihçilerin tahminlerine göre 50.000 ila 200.000 kişinin ölümüne, çok daha fazla sayıda insanın ise hapse atılmasına veya sürgün edilmesine yol açmıştır. 1936-1938 arasındaki "Büyük Temizlik" sırasında ise ölenlerin sayısının yaklaşık 700.000 kişi olduğu, sona erse de, yaygın gözetim ve güvensizlik ortamının Sovyetler Birliği'nde on yıllarca devam ettiği belirtilmiştir.

İstiklal Mahkemeleri var olma mücadelesi veren henüz kurulmuş olan Büyük Millet Meclisi tarafından 1 Ekim 1920'de

önce asker kaçakları ve vatana ihanet suçluları için kurulmuş ve 11 Mayıs 1923'e kadar faaliyet göstermiştir. İstiklal Mahkemeleri 3 veya 4 üyeden oluşmakta ve milletvekilleri arasından Meclis tarafından seçilmekteydi. Mahkemeler halka ve basına açık yapılmaktaydı. Savunma hakkı vardı fakat avukat bulundurulmuyor, yüzleştirmeler yapılabiliyor ve davalar aynı gün veya hafta içinde sonuçlandırılıyordu. Temyiz yolu yoktu, be-
raat edenler anında salınıyor, idamlar ise herhangi bir tasdik beklenmeden aynı gece infaz ediliyordu. İstiklal Mahkemeleri, Türk Devrimi'ne, rejime karşı koymak isteyen her gerici ve olumsuz girişimi sert şekilde bastırmış, hıyanet-i vataniye, casusluk, karşıdevrimci ayaklanma, siyasi suikast gibi önemli davalar yanında eşkiya, şehir kabadayılığı, yolsuzluk ve rüşvet suçlarına karşı amansız bir çalışma göstermiştir. Devrimlere karşı eylemler başlayınca tekrar kurulan İstiklal Mahkemeleri ise 1923 ile 1927 yılları arasında etkin olmuştur.

Birinci dönem İstiklal Mahkemeleri toplam olarak 3919 kişiyi idama mahkûm etmiştir. Bunların 243'ü giyaben, 2627'si de ertelenerek verilmiş idam cezalarıdır. Kurulan “nasihat ekiple-ri” kaçak askerler ile konuşarak silahı üzerine yemin ettirilip, tekrar kaçarsa kesin olarak idam edileceği uyarılarak cepheye gönderilmiştir. Resmi kayıtlara göre ilk dönemde gerçekleşen infaz 1054, son dönem mahkemelerinde, isyan bölgeleri dahil infaz sayısı ise 576'dır. *İstiklal Mahkemeleri'nin toplamda verdiği bütün idam kararlarının sayısı 1630 kişidir.*

İstiklal Mahkemeleri'nin dünyadaki devrim mahkemeleri içinde en adil hüküm verdikleri, yasalara bağlı oldukları görülür ve dünyadaki devrim mahkemeleri örneklerine bakılırsa en az ölüm cezası veren mahkemeler olduğu görülür. Örneğin Fransız Devrimi'nde 1793 yılında 17.000 kişi yargılanıp idam edilmiş, yargılanmadan idam edilenler ile birlikte bir yılda 40.000 kişi infaz edilmiştir. İhtilal boyunca bu sayının 200.000'e

ulaştığı sanılıyor. Bolşevik Devrimi'nde ise aristokrat ve burjuva sınıftan on binlerce kişi soykırım düzeyinde katledilmiştir.

Aynı yıllarda Amerika'da bir zencinin at çaldı diye hemen oracıkta bir ip ve ağaç bulunup asıldığı da bilinmektedir.

Mustafa Kemal, İstiklal Mahkemeleri'ne hiçbir şekilde müdahalede bulunmayıp tabii seyrine bırakmış, fakat iki yıl sonra bir sofrada Ali Fuat Cebesoy'a "Paşaları senin hatırım için bağışladım..." demiştir. Mahkeme heyeti de yargılama boyunca "Paşa Hazretleri", "Zatîâliniz" gibi hitaplarda bulunarak diğer sanıklara yapıldığı gibi sert davranış göstermeyip hiçbir şekilde bir yüzleştirme yapmayarak tavrını ortaya koymuştur. Fakat savcı son mütalaasında, "Böyle bir mesele olur da Karabekir Paşa'nın bilmemesi imkânı olur mu? Keza Refet Paşa da biliyor, Rauf Bey de biliyor, Ali Fuat, Cafer Tayyar Paşalar da biliyorlardı. Kanaati vicdaniyeme nazaran, sureti katiyede hepsi vakadan haberdardılar..." şeklinde gerçeği belirtmiş, "Yalnız bu işte muvafakatlere yoktur..." şeklinde bağlayarak kötü başlayan bir olayı paşalar için iyi sonuçlandırmıştır. İzmir suikastından 19 idam, 20 beraat kararı çıkmıştır.

Mustafa Kemal o yıl Meclis'i açış konuşmasında "Bu teşebbüsten son tezahürü olarak meydana çıkan suikast hadisesi, naçiz şahsımıza taalluku itibariyle değil, fakat Türk milletinin merdane evsafına yaraşmayan ve millet vekâleti gibi yüksek bir mertebeye itibarı vasıta-i tecavüz kılmayı düşünecek kadar tereddi eden irticai bir zihniyeti göstermek itibari ile mucibi teessüf olmuştur..." dedikten sonra Cumhuriyet tarihimize armağan olan o cümleyi söylemiştir: "Benim naçiz vücudum bir gün elbet toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır ve Türk milleti emniyet ve saadetini zamin (sorumlu) prensiplerle medeniyet yolunda tereddütsüz yürümeye devam edecektir."

İnönü başından beri milletvekillerinin hemen tutuklanmalarını karşısında "mebusların dokunulmazlığı ve Meclis'in

itibarının zedelenmiş olabileceği” endişesi ile hükümetten güvenoyu istemiştir. Oylamaya katılan 157 kişinin tam oylarıyla, güvenoyu almış, böylece devrimlerin ve Cumhuriyet’in koruyucu ve kollayıcısı olan “İstiklal Mahkemeleri” ve “İsmet Paşa Hükümeti” aklanmıştır.

Eğer suikast başarılı olsaydı, iki yaşındaki Cumhuriyet başlamadan bitmiş olacaktı.

Prof. Dr. Bingür Sönmez

TEŞEKKÜR

Atatürk döneminde yaşayan ve o anları kamuoyuyla buluşturan yazarlara, 25 yıllık Atatürk araştırmalarım sırasında özverileriyle yanımda olan evlatlarım Ayşe Deniz ve Fırat Gürsoy'a, sevdiklerime tekrar kavuşturup beni hayata döndüren Prof. Dr. Bingür Sönmez'e, göz rahatsızlığımla titizlik ve özveriyle mücadele eden Doç. Dr. İsmail Erşan'a, kıymetli dostlarım Burak Ersemiz ve Cumhur Ayar'a, kitabı görme fırsatı yakalayamayıp aramızdan maalesef ayrılan can dostlarım Birol Deral ve Yalçın Kesgin'e, yazın hayatımdaki destekçim Fahriye Aysun İçöz Demiralp'e, Atatürk'ü yürekleriyle yaşatıp yurttaşlara ulaştıran Doç. Dr. Tuna Yılmaz'a, Onur Okur'a, Destek Yayınevi kurucusu Yelda Cumalıoğlu, Genel Yayın Yönetmeni Ertürk Akşun, Yayın Koordinatörü Özlem Esmergül, Üretim Koordinatörü Semran Karaçayır, Basın ve Halkla İlişkiler Direktörü Selen Çavuşovalı, editör Devrim Yalkut, kapak tasarımını gerçekleştiren Sedat Gösterikli, sayfa düzenini yapan Cansu Poroy, sosyal medya-grafik tasarımcısı Mesud Topal, tüm Destek Yayınevi ve Çanakkale Yenikordon B Plus emekçilerine yüreğimden teşekkür ederim.

Falcı Ayıcı Arif ve *Direksiyon Binası*'na konan narin kuş

Kasım 1920

Bozoğlan'ın ulumaları sürüyordu. Yerinden doğruldu, önce, “*Acaba askerler hayvanı kızdırıyorlar mı?*” diye, sonra “*Yoksa Miralay Arif Bey cepheden mi döndü?*” diye düşündü. Zira Bozoğlan 150-200 metre mesafeden sahibinin gelişini kokusundan hisseder, hemen kükremeye başladı.

Miralay Arif Bey'in Ankara'ya dönmesini çok isterdi. Çünkü, inanılmayacak ölçüde doğru çıkan el falına bakardı. Mustafa Kemal Paşa'nın, Halide Hanım'ın, Fethi Bey'in, daha birçok kimselerin avuçlarına bakmış; söyledikleri şeyler kısa bir zaman sonra aynen çıkmıştı. Fikriye Hanım da Miralay Arif Bey'e avucunu açmak, falına baktırmak istiyordu. O fal, henüz 39 yaşındaki sarışın mavi gözlü Paşa ile 23 yaşındaki kendisine ait olacaktı. Sürekli, “*Acaba bir gün Paşa beni zevcesi eder mi?*” diye düşünür; düşler kurardı...

Vasfiye Hanım ve Hüsamettin Bey'in kızıydı. 1897'de İstanbul'da dünyaya gelmişti. Ailesi, *Teselya Savaşı*'ndan sonra bölgenin Yunanlıların eline geçmesi ve buradaki Türklerin kıyıma ve göçe tabi tutulmasıyla yurtlarını terk etmişti. Osmanlı'nın Balkan toprakları Yunan işgaline uğrayınca, bölgedeki diğer Türkler gibi Fikriye Hanım'ın ailesi de Yenişehir'deki çiftliklerini

bırakarak önce Selanik'e oradan da İstanbul'a göç etmek zorunda kalmıştı. Bir süre evlilik yaşamış, bir paşanın evinde yaşamıştı. İstanbul'da doğup büyüyen genç kadın, Fransızca ve Rumca biliyor, piyano çalabiliyordu.

İstanbul'da Mustafa Kemal Paşa'nın annesi Zübeyde Hanım'ın ikinci eşi Ragıp Bey ile olan akrabalığı nedeniyle Zübeyde Hanım'la yakın ilişkiler kurmuş ve o dönemde ölene değin yüreğinde yaşatacağı Paşa'sını tanımıştı. İstanbul'un işgali döneminde, Zübeyde Hanım ve onun evlatlığı Abdurrahim (Tuncak) Bey'le birlikte kalan Fikriye Hanım, Mayıs 1920'de Mustafa Kemal Paşa'nın idam kararını duyunca Ankara'ya gitmeye karar verdi. Bir süre bekleyişten sonra Paşa'nın iznini alarak İstanbul'dan Mithat Bey ile beraber 13 Kasım 1920'de Karadeniz Ereğlisi'nden vapurla İnebolu'ya, oradan da karayoluyla Kastamonu üzerinden ölümü göze alarak Ankara'ya gelmişti...

Savaş günlerinde hüznü aşk

Yüreği pır pır Sarı Paşa'sının sevgisiyle çarpan genç kadın Ayııcı Arif'in bakacağı el falında neler çıkabileceğinin hayalini kurarken heyecanlıydı, o sırada içeriye Bekir Çavuş girdi. Çavuş, Sivas Kongresi'nden beri Mustafa Kemal Paşa'nın adeta gölgesiydi. Paşa'nın her türlü özel işleri kendisinden sorulurdu. Fikriye Hanım gelmeden önce evi çekip çeviren de yine Bekir Çavuş'tu. Paşa'ya son derece bağlıydı. Paşa da onu çok seviyordu. Yalnız Bekir Çavuş'un bütün itinası ve ihtimamına rağmen, onunkisi nihayet erkek eliydi. Sofraya getirilen leblebi tabağı bazen masanın tam ucuna konulup devriliyor, sarı leblebiler yere saçılıyordu. Ortalıkta bir bekâr evi havası hâkimdi...

Genç kadının evde bir dakika boş durduğu yoktu. Paşa'nın odasının tozunu asla emir erlerine bırakmıyor, kendi eliyle ve mukaddes bir iş yapar gibi alıyordu. Çekmeceler Paşa'ya ait kar gibi temiz, ütülü eşya ile dolu idi. Mendiller, gömlekler, gecelik entarileri... Paşa, kısa dikilmiş, keten gecelikleri çok seviyordu. Yatağa daima onlarla girerdi.

Ankara'ya geldikten sonra, bazı akşamlar geç vakit eski piyanonun tuşları üzerinde balmumundan dökülmüş gibi zarif iki elin dolaştığı görülür ve villayı hasretli bir Rumeli havası sarardı. Piyanoyu Paşa'sı almıştı. Şarkı ve türkülerin çoğunluğu Mustafa Kemal Paşa'nın sevdiği şarkılardı; birlikte söyledikleri de sıkça olurdu:

*"Pencere açıldı Bilal oğlan, piştov patladı
Varın, bakın, Bilal oğlan gene kimi hakladı?"*

"Manastırın ortasında var bir havuz!"

"Bir perişan halin gördüm, unuttum ahvalimi..."

"Kimseye etmem şikayet!..."

Paşa, Ankara İstasyonu'ndaki küçük *Direksiyon Binası*'nda oturuyordu. Binada kadın olarak yalnız Fikriye Hanım vardı. Bu uzak akraba kızı çok güzeldi; Paşa'nın etrafında pervane gibi dönüyordu. Ata binmesini çok severdi. Paşa, kendisine güzel bir at vermişti. O zamanlar koca Ankarada iki fayton vardı. Bunlardan biri Paşa'ya aitti. Genç kadın bazen o faytonla Ankara dolaylarında gezmeye çıkardı. Genellikle arabayı kullanan, gazeteci Ruşen Eşref'in (*Ünaydın*) eşi Saliha Hanım olurdu. Diğer dostları da Paşa'nın çocukluk arkadaşı ve aynı zamanda yaveri Salih (*Bozok*) Bey ve en samimi dostlarından Salih Fansa'nın eşi

Madam Fansa olurdu. Paşa, Salih Fansa ve eşini çok sever, saygı duyar ve çok güvenirdi.*

Madam Fansa ve Fikriye Hanım... Hep beraber araba ile Ankara civarında Taşköprü'ye gidiyorlar. (Fotoğraf: Esat Tengizman)

Bozoğlan'ın marifetleri!

Milli Mücadele'nin fitili ateşlenmiş Anadolu yeniden dirilişe tanıklık ediyordu. Çarpışmalar biraz olsun şiddetini yitirmişti. Ayıcı Arif nereye gitse Bozoğlan'ı yanında götürüyordu. Tümen karargâhı nereye giderse furkunu (*dört tekerlekli tahta araba*) hemen hazırlanır, gidilen yerde çocuklarla güreştirilirdi. Bozoğlan gecelediği yerde ışık bulundurulmazsa yaygarayı basar, uyumaz; hiç kimseyi de uyutmazdı...

70'inci Piyade Alayı Komutanı Halit Bey'in 10-12 yaşlarında bir kızı vardı. Anası öldüğünden Halit Bey güzel kızını yanında

* Salih Bey, Halepli bir Ermeni tüccardı. Mustafa Kemal Paşa ile savaş esnasında dost olmuştu. Aynı zamanda İngiliz işgal kuvvetleri komutanı General Allenby ile de dosttu. Her ikisi arasında irtibat halindeydi. Paşa İstanbul'a geldiği zaman da Salih Fansa'nın Şişli'deki evinde kalmış, onun vasıtasıyla İstanbul azınlık sosyetesine takdim edilmişti. Paşa'nın Sultan Vahdettin'in kızı Sabiha Sultan ile evlendirilme teşebbüsü de Fansa ailesince geliştirilmişti...

bulunduruyordu. Eşini yitiren 70. Alay Komutanı Hafız Halit Bey, 8 yaşındaki kızı Nezahat'ı kimseye emanet edemeyip, yanına almıştı. Küçük Nezahat Çanakkale cephesinde muharebe havasına alışmış, Alay İzmit'e nakledildiğinde talimlere katılarak mükemmel at binmesini, silah kullanmasını öğrenmiş ve 12 yaşında "onbaşı" rütbesini almıştı.*

Bozoğlan kıza adeta âşıkta. Yanına kimseyi yaklaştırmaz, yaklaşıp saldırır; yanından ayrılmak istemezdi ve müthiş kıskançtı...

*Hafız Halit Bey'in kerimesi 12 yaşlarındaki
Nezahat (Baysel) Hanım*

* Nezahat Onbaşı 30 Ocak 1921 tarihinde T.C.'nin İstiklal Madalyası ile ödüllendirilmesi önerilen ilk vatandaşdır. Bursa milletvekili Operatör Emin (Erkul) Bey'in bununla ilgili önergesi şöyledir:

"Büyük Millet Meclisi Riyasetine,

Muhtelif cephelelerde, bilhassa son Gördes ve İnönü muharebelerinde bilfiil çarpışmalara katılan ve her an askerleri teşci eden 70. Alay Kumandanı Hafız Halit Bey'in kerimesi 12 yaşlarındaki Nezahat Hanım'a ilk İstiklal Madalyası'nın verilmesini teklif ve bu teklifin heyet-i umumiyenin tasdikine arz edilmesini rica ederim."

Bu öneri TBMM' de hararetle kabul edilmiş, ancak Kurtuluş Savaşı'nın hengâmesi içinde işleme konulamamış, daha sonra da kararın yerine getirilmesi unutulmuştu. TBMM'nin "Şükran Belgesi'ne" 65 yıl sonra 78 yaşında bir nine iken kavuşmuştu.

11'inci Tümen Kurmay Başkanı Binbaşı Rahmi (Apak) Bey öğle vakti Pazarcık'ta dolaşırken Bozoğlan'ı görünce gidip yanına yaklaştı. İçmekte olduğu sigaranın dumanını Bozoğlan'ın burnuna üfledi. Bozoğlan tınmadı, üstelik burnunu dumana yaklaştırarak koklamaya ve bir rehavet homurtusu vermeye başladı. Rahmi Bey hayrete düştü. “*Kırk yıllık tiryaki gibi sigara dumanından zevk alıyor...*” diye içinden geçirdi.

Dumanı tekrar üfledi, Bozoğlan tekrar zevke geldi. Üçüncü defa üflerken birdenbire Binbaşı Rahmi Bey'in yüzüne okkalı bin şamar attı. Binbaşı atıkti; şamar boşa gitti, tam o sırada komutanı Miralay Ayıcı Arif'in geldiğini fark etti:

“Komutanım senin ayı sigara tiryakisi, sigara dumanından çok hazzediyor.”

O söz üzerine Arif Bey de bir sigara yaktı ve Bozoğlan'a yaklaştı. Rahmi Bey ne olur ne olmaz diyerek ayının yanından uzaklaşıp adeta koşar adımlarla karargâha döndü. Yarım saat sonra Ayıcı Arif Bey yüzü gözü sarılı olarak Rahmi Bey'in çadırına geldi.

“Hayrola komutanım, geçmiş olsun, yüzünüze ne oldu?”

Arif Bey küskün küskün, “Evet senin marifetin, hani benim ayı sigara dumanından hazzederdi? İkinci nefesi üflediğim zaman suratıma öyle bir şamar attı ki yüzümü gözümü yırttı...” dedi.

Ayıcı Arif'in ayısı Bozoğlan